

Sygn. akt I C 30/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Adrianna Gołuńska-Łupina

Protokolant: st. sek. sąd. Iwona Górską

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko Skarbowi Państwa- Sądowi Rejonowemu w Gdyni

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Gdyni na rzecz powoda M. D. kwotę 2 732 zł. 96 gr. (dwa tysiące siedemset trzydzieści dwa złote 96/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Gdyni na rzecz powoda M. D. kwotę 137 zł. (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

Sygnatura akt: I C 30/17

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

Na wniosek wierzyciela B. J. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (1) prowadził przeciwko dłużnikowi M. D. postępowanie egzekucyjne o sygnaturze akt Km 982/14 w celu wyegzekwowania od powoda obowiązku opuszczenia, opróżnienia i wydania wierzycielowi lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...) i wyegzekwowania kwoty 409 zł tytułem zasądzonych kosztów.

(okoliczność bezsporna)

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2015r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt VII Co 3988/14 Sąd Rejonowy w Gdyni zwolnił wierzyciela B. J. od kosztów w postaci opłaty w kwocie 2.553,54 zł oraz zaliczki w wysokości 179,42 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o postanowienie z dnia 16 stycznia 2015r. k. 36 akt Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Co 3988/14)

Pismem z dnia 19 marca 2015r. Komornik zwrócił się do Sądu Rejonowego w Gdyni o wyasygnowanie kwoty 2.732,96 zł celem pokrycia opłaty określonej w art. 51 ust. 1 uoksie i wydatków gotówkowych w sprawie Km 982/14. W dniu 28 maja 2015r. Sąd przekazał komornikowi kwotę 2.732,96 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: pismo komornika z dnia 19 marca 2015r. k. 21 akt Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (1) o sygnaturze Km 982/14)

W toku postępowania egzekucyjnego komornik dokonał zajęcia świadczenia emerytalno – rentowego powoda na poczet kosztów egzekucji. W okresie od 16 czerwca 2015r. do 4 kwietnia 2016r. Komornik wyegzekwował od powoda łącznie kwotę 2.732,96 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 31 akt Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (1) o sygnaturze Km 982/14, wezwanie do dokonywania potrąceń z renty lub emerytury k. 54 tamże, kartę rozliczeniową tamże)

W dniu 6 lipca 2015r. powód złożył w Sądzie Rejonowym w Gdyni wniosek o zwolnienie go z kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 982/14. Postanowieniem z dnia 25 listopada 2015r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt VII Co 2381/15 Sąd Rejonowy w Gdyni zwolnił M. D. od kosztów egzekucji sądowej, wszczętej z wniosku wierzyciela B. J., prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (2) pod sygnaturą akt Km 982/14.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wniosek k. 2 akt Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VII Co 2381/15, postanowienie z dnia 25 listopada 2015r. k. 60)

Ostatecznie, termin eksmisji został zniesiony z uwagi na dobrowolne opuszczenie przez powoda ww. mieszkania. Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2016r. Komornik ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 982/14 na kwotę 2.926,15 zł, na co składały się m.in. opłata stała za opróżnienie lokalu z rzeczy lub osób w kwocie 2.553,54 zł (art. 51 ust. 1 pkt 3 uoksie), koszty doręczenia korespondencji (1,32 zł – art. 39 ust. 2 pkt 6 uoksie), koszty doręczania korespondencji (103,98 zł – art. 39 ust. 2 pkt 8 uoksie) i zlecenie poszukiwania majątku dłużnika (63,84 zł – art. 53a ust. 1 uoksie), w całości obciążył nimi dłużnika i zakończył postępowanie w sprawie.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o postanowienie z dnia 5 kwietnia 2016r. k. 206 akt Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (1) o sygnaturze Km 982/14)

Po wyegzekwowaniu od powoda kosztów egzekucji, Komornik zwrócił na rachunek Sądu kwotę 2.732,96 zł.

(okoliczność bezsporna)

Ocena dowodów:

Powyższy stan faktyczny Sąd w całości ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturach VII Co 2381/15 i VII Co 3988/14 oraz aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni K. M. (1) o sygnaturze Km 982/14. Zdaniem Sądu, wszystkie dokumenty z których Sąd przeprowadził dowód należało uznać za wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności, prawdziwości twierdzeń w nich zawartych ani też nie zaprzeczyła, że osoby podpisane pod nimi nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Kwalifikacja prawna:

Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 23 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jednolity Dz.U. z 2017 r. poz. 1277). Zgodnie z art. 23 ust. 1 tej ustawy komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. W myśl natomiast art. 23 ust. 3 ww. ustawy Skarb Państwa jest odpowiedzialny za szkodę solidarnie z komornikiem. Jak podnosi się w judykaturze dla przypisania komornikowi odpowiedzialności konieczne jest poza wykazaniem zaistnienia szkody, wykazanie obiektywnie bezprawnego zachowania komornika oraz adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy takim zachowaniem a powstałą szkodą (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 lipca 2015r., I ACa 604/15, L.). Zwrócić przy tym należy uwagę, że odpowiedzialność odszkodowawcza komornika uregulowana w art. 23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o

komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376) jest odpowiedzialnością deliktową, której przesłanką jest jego działanie lub zaniechanie niezgodne z prawem, bez względu na zawinienie (por. wyrok SN z dnia 09 listopada 2016r., II CSK 39/16, L.).

W ocenie Sądu powód wykazał wszystkie przesłanki odpowiedzialności komornika o jakim mowa w przywołanych powyżej orzeczeniach. Przede wszystkim należało uznać, że czynność komornika w postaci postanowienia z dnia 5 kwietnia 2016r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego i obciążenia nimi w całości powoda była obiektywnie nieprawidłowa. W świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego nie ulega wątpliwości, że w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Km 982/14 wierzyciel został zwolniony od kosztów w postaci opłaty w kwocie 2.553,54 zł oraz zaliczki w wysokości 179,42 zł. Nadto, na mocy postanowienia sądu z dnia 25 listopada 2015r. także dłużnik M. D. został zwolniony od kosztów egzekucji sądowej w sprawie Km 982/14. Jak wskazał natomiast Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28 kwietnia 2005r., III CZP 22/05, L. zwolnienie od kosztów egzekucji przyznane dłużnikowi w toku postępowania egzekucyjnego pozostaje bez wpływu na możliwość ściągnięcia od dłużnika opłaty stosunkowej należnej komornikowi za dokonaną egzekucję. W związku z powyższym należało przyjąć, że zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu egzekucyjnym dotyczy opłaty stałej. Nadto, jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powyższej uchwały „jeżeli chodzi o wydatki, to nie ulega wątpliwości, że komornik nie może wezwać dłużnika zwolnionego od kosztów sądowych o uiszczenie zaliczki, w razie złożenia przez niego wniosku o dokonanie czynności połączonej z wydatkami. W takim wypadku powinien, zgodnie z art. 40 zd. trzecie KomSEgzU, uzyskać sumy niezbędne na pokrycie wydatków z sądu rejonowego, chyba że zachodzi wyjątek wskazany w art. 40 zd. drugie KomSEgzU”. Nadto, jak podnosi się w doktrynie zwolnienie od kosztów egzekucji prowadzonej przez komornika sądowego oznacza przede wszystkim zwolnienie od opłat egzekucyjnych, które należą się komornikowi (por. J. Jankowski (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Tom II. Komentarz. Art. 730-1217. Wyd. 2, Warszawa 2015). W glosie do uchwały SN z dnia 28 kwietnia 2005r., III CZP 22/05 Ł. K. (PS 2006, Nr 11–12, s. 297) wyraził stanowisko, że dłużnik może się ubiegać o zwolnienie od opłaty egzekucyjnej, gdyż bez tego zwolnienia ma obowiązek uiszczenia tej opłaty na rzecz podmiotu prowadzącego postępowanie, tj. komornika. W związku z powyższym, wobec zwolnienia wierzyciela i dłużnika od kosztów sądowych w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze Km 982/14, uznać należało, że kosztami opłaty stałej oraz wydatkami poniesionymi w toku egzekucji winien zostać obciążony Skarb Państwa, a nie dłużnik.

Jednocześnie, nie ulega wątpliwości, że wskutek niezgodnego z prawem obciążenia powoda kosztami opłaty stałej oraz wydatkami egzekucyjnymi poniósł on szkodę w wysokości 2.732,96 zł. Jak wynika z dokumentów znajdujących się w aktach egzekucyjnych, w szczególności karty rozliczeniowej, powyższa kwota została ściągnięta przez komornika z należności emerytalno – rentowych powoda. Podkreślić przy tym należy, że gdyby Komornik nie podjął czynności niezgodnej z prawem, to nie wszcząłby egzekucji spornych opłat i wydatków, co jednoznacznie wskazuje na związek przyczynowy pomiędzy poniesioną przez powoda szkodą a niezgodnym z prawem działaniem komornika.

Zgodnie z art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji pozwany Skarb Państwa jest odpowiedzialny za szkodę solidarnie z komornikiem. Oznacza to, że powód jako poszkodowany może, według własnego wyboru, żądać całości lub części odszkodowania od komornika i Skarbu Państwa łącznie albo od każdego z nich z osobna.

Koszty procesu:

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, zasądził od przegrywającego niniejszą sprawę Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni na rzecz powoda M. D. kwotę 137 zł stanowiącą opłatę sądową od pozwu.